

دکتر باقرپور کاشانی

فضیلت دعای عهد و ارتباط آن با رجعت

هوالحکیم

فضیلت دعای عهد و ارتباط آن با رجعت

در خصوص دعای عهد، مرحوم محدث قمی در مفاتیح، روایتی را از امام صادق علیه السلام نقل می‌کند. پس نشان می‌دهد این دعا از امام صادق علیه السلام هست؛ که حضرت می‌فرمایند:

«هر کس چهل صباح این دعا را...»

نمی‌فرمایند دعای عهد، می‌فرمایند این دعا را، که حالا معروف شده به دعای عهد.

«... بخواند، از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد، خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه، هزار حسنه، او را کرامت فرماید.»

یعنی هر یک کلمه‌ای که می‌خوانیم، خداوند هزار حسنه در پرونده عمل، می‌نویسد، و به ازای هر کلمه‌ای که می‌خوانیم، امام صادق علیه السلام فرمودند هزار گناه از او محو می‌شود!

پس این نشان می‌دهد که این دعا، دعای ویژه‌ای هست! که هر کلمه، هزار ثواب دارد! هر کلمه، هزار گناه از انسان دفع می‌شود!

به علاوه اینکه اگر چنانچه یک نفر مداومت داشته باشد، این اطلاق می‌شود به او که از یاوران حضرت حجت علیه السلام هست و اگر چنانچه بمیرد و ظهور حضرت را درک نکند، وقتی رجعت اتفاق بیفتد، خداوند این را زنده می‌کند! رجعت از اعتقادات مسلم شیعه هست که در روایات فراوانی فرمودند اگر کسی رجعت را قبول نکند، اصلاً شیعه نیست! از ممیزات شیعه، بحث رجعت هست. اهل تسنن، این را قبول ندارند!

وقتی امام زمان علیه السلام تشریف می‌آورند، در رجعت، دو دسته از مرده‌ها زنده می‌شوند؛ جمعی ماحض کفر هستند، جمعی ماحض ایمان. یعنی متوسطین زنده نمی‌شوند. آن‌هایی که خیلی آدم‌های خوبی هستند ایمان محض دارند، آن‌ها زنده می‌شوند؛ آن‌هایی هم که خیلی بد هستند، آن‌ها هم زنده می‌شوند. آن‌هایی که خوب هستند، لیاقت پیدا می‌کنند جزء اصحاب رجعت، ملحق به ولی عصر علیه السلام می‌شوند، در رکاب حضرت خواهند بود و دولت کریمه را درک می‌کنند و حتی ممکن هست که در رکاب حضرت، شهید شوند!

جمعی هم که ماحض کفر هستند یعنی جنایتکاران تاریخ، این‌ها چرا زنده می‌شوند؟!

برای اینکه در همین دنیا در این کره خاکی، از این‌ها انتقام گرفته شود! این بدعت‌گذاران، آن افرادی که لیدر کار بودند، آن‌ها زنده می‌شوند.

بنابراین رجعت نسبت به متوسطین اتفاق نمی‌افتد. قاعده کلی این هست که ماحض کفر، کفر محض و به تعبیری ایمان محض زنده شود؛ اما تفضلاً اگر خداوند بخواهد، از متوسطین هم می‌تواند زنده بکند! استنادش هم همین دعا هست!

ممکن هست یک نفر از متوسطین باشد، ایمان محض نداشته باشد! گناه و معصیتی هم بالاخره مرتکب شده باشد، متوسط باشد! به صورت سیکلی، ایمانش گاهی صعود و گاهی نزول کند! که البته ان‌شاءالله آخرش هم عاقبت به‌خیر شود. اما این دعا این قدر ارزش دارد که قاعده اصلی که ماحض کفر و ماحض ایمان در رجعت بناست که خارج شود، با این دعا تفضلاً متوسطین هم می‌توانند در رکاب حضرت باشند!

پس این دعا خیلی دعای مهمی هست! منتها بعضی از بزرگان تأکید داشتند چهل روز پشت سر هم باشد. از این حدیثی که من خواندم، نگفتند کراتاً پشت سر هم باشد، گفتند چهل چهل صبح بخواند.

اما بزرگان گفتند وسط این‌ها چیزی دفع نشود، یعنی چهل روز پشت سر هم باشد. کما اینکه عدد چهل یک عدد خاصی در دین ما هست! مثلاً گفتند اگر کسی چهل جمعه، غسل جمعه بکند، بدنش در قبر سالم می‌ماند!

این عدد چهل، یک عدد خاصی هست! یک اذکار مأثوره‌ای از معصومین علیهم‌السلام آوردند، عدد چهل را به کار بردند!

یک عدد خاصی هست! مثلاً در روایاتی فرمودند چهل سالگی، عقل انسان کامل می‌شود! فرمودند اگر تا چهل سالگی، این فرد هدایت شد، شد! اگر نه خیلی دشوار هست! پس این چهل عدد خاصی هست.

حالا این‌جا گفتند چهل صبح، این دعا را بخواند، اولاً از یاوران مهدی و قائم ما خواهد بود، پیش از ظهور، خداوند این را زنده می‌کند، جزء اصحاب رجعت خواهد بود.

در حینی هم که این دعا را هر صبح می‌خواند، به ازای هر کلمه‌اش، هزار ثواب برده، هزار حسنه برده، هزار گناه هم از پرونده عملش سلب می‌شود.

@aparat.com/be
_sooye_zohoor

v_bagherpour_
kashani

@seratehagh1

besouyezohour

bagherpour-
kashani.com/

@serat12k

youtube.
com/c/seratehagh

https:
//naakhodaa.ir